

F. t. l. vedr. udøvelse af lægegerning.

virksomhed i visse ekspertfunktioner. Den foreslåede bestemmelse vil indeholde hjemmel til at gennemføre dette.

De omhandlede uddannelseskra v vil blive fastlagt efter forhandling med de berørte myndigheder og organisationer. Således for så vidt angår uddannelsen til almen praksis efter forhandling med socialministeriet og med amtskommunerne som sygehus- og sygesikringskommuner.

Til nr. 7.

Forslagets 1. stk. giver hjemmel for fastsættelse af regler for udøvelse af lægegerning her i landet i overensstemmelse med bestemmelserne, dels i overenskomst om fælles nordisk arbejdsmarked for læger, dels i direktiver vedtaget af De europæiske Fællesskaber om læger. Reglerne vedrører alene personer, der omfattes af overenskomsten eller direktiverne. For så vidt angår de nordiske læger, indebærer bestemmelsen ingen realitetsændring i forhold til gældende praksis, der administreres i medfør af reglerne om fælles nordiske arbejdsmarked for læger, jfr. indenrigsministeriets cirkulære af 19. august 1969, hvorefter autorisation som læge i Danmark efter ansøgning meddeles statsborgere i de nordiske lande, der har ubegrænset autorisation som læge i et af de andre nordiske lande. En betingelse for autorisationens meddelelse er, at ansøgerne ved det lægevidenskabelige fakultet ved et dansk universitet har bestået en prøve i dansk medicinallovgivning. Derimod stilles ikke krav om kendskab til det danske sprog.

For så vidt angår læger, der er statsborgere i et af de øvrige lande, der er medlemmer af De europæiske Fællesskaber, vil der i medfør af direktiv 75/362 med hjemmel i stk. 1 skulle udsendes bestemmelser om:

1. meddelelse af autorisation, jfr. kapitel II-V.
2. benyttelse af akademisk titel, jfr. kapitel VI.
3. udveksling af oplysninger om sanktioner i tilfælde af alvorlige embedsforsøelser m.v., jfr. art. 12.
4. udveksling af tjenesteydelser, jfr. kap. VII, B.
5. etablering af informationskontor, jfr. art. 20.

Forslagets 2. stk. erstatter § 3, stk. 4, i den gældende lov og omfatter de personer med udenlandsk lægeuddannelse, som ikke omfattes af forslagets 1. stk. Det er ikke hensigten at ændre gældende praksis, der administreres i henhold til indenrigsministeriets cirkulære af 19. august 1969, men bestemmelsen præciserer, at der kan gives begrænsninger (i tid og i virksomhedsområde).

188 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

Til nr. 8.

Bestemmelsen udgår som en konsekvens af den under § 1, nr. 6, foreslåede bestemmelse, idet indenrigsministerens bemyndigelse til at fastsætte vilkårene for at opnå tilladelse til at betegne sig som speciallæge indeholdes i bemyndigelsen for indenrigsministeren til at fastsætte regler for videreuddannelse af læger.

Til nr. 9.

Efter lægelovens § 4, stk. 2, består specialistanævnet af 7 medlemmer, hvoraf 2 repræsenterer de lægevidenskabelige fakulteter, medens en sygehusoverlæge, en alment praktiserende læge, en praktiserende speciallæge og en yngre læge repræsenterer lægeforeningen.

Udviklingen i specialiseringen af lægernes videreuddannelse, så som i antallet af specialer og tilrettelæggelsen af den kliniske og teoretiske videreuddannelse, gør det ønskeligt løbende at kunne ændre specialistanævnets sammensætning, herunder også give mulighed for repræsentation for ikke-lægelige instanser, som f.eks. sygehuskommunerne. Det foreslås derfor, at indenrigsministeren bemyndiges til at fastsætte regler for dets sammensætning.

Det bemærkes, at der ikke herved tilsigtes nogen indskrænkning i den nuværende repræsentation i nævnet.

Såfremt der som ovenfor nævnt under bemærkningerne til pkt. 6 måtte blive indført virksomhed i visse ekspertfunktioner i stedet for specialer, påregnes det, at specialistanævnet inddrages i administrationen heraf. I denne forbindelse vil det kunne komme på tale, at de til ekspertfunktionerne hørende videnskabelige selskaber udpeger repræsentanter til at vejlede specialistanævnet herom.

Til nr. 10, 11, 12 og 14.

Bestemmelserne i den gældende lovs § 5, stk. 1-6, er enslydende med de i § 5 i lov nr. 182 af 23. juni 1932 om sundhedsvæsenets centralstyrelse indeholdte regler om fratagelse — og generhvervelse — af autorisationer for læger, tandlæger, jordemødre, sygeplejersker m.v., og på denne baggrund foreslås det, at der i lægelovens § 5, stk. 1, fremtidigt alene henvises til bestemmelserne i centralstyrelsesloven.

Fraskrivelse af retten til at udøve lægegerning skal ifølge gældende lovs § 5, stk. 7, ske over for indenrigsministeren. Ved bestemmelserne i den nye § 5, stk. 2-4, foreslås det, at fraskrivelsen fremtidigt sker over for sundhedsstyrelsen, men således at sundhedsstyrelsens afslag på ansøgning om tilbagegivelse af autorisation kan indbringes for indenrigsministeren.